

Ni un pas en fals

● **germans quirós**

CADA DIA ES JUGUEN LA PELL SOBRE UN CABLE A MÉS DE SET METRES D'ALTURA; DESPRÉS DE SET ANYS DE GIRA AMB EL CIRQUE DU SOLEIL, TORNEN A CASA

SARA SANS
Viena

Compten els dies que falten per tornar a casa. Fa set anys que estan de gira pel món amb el Cirque du Soleil. Cada nit, de vegades al Japó, d'altres a Austràlia, d'altres als Estats Units i ara mateix a Viena, es juguen la pell caminant, corrent, ballant i pedant a sobre d'un cable d'acer. A 4,5 i a 7,5 metres d'altura, on un mal pas pot ser fatal. Però Vicente, Roberto i Àngel Quirós porten el circ a les venes. El seu rebesavi ja s'hi dedicava ells continuen allà a dalt, desafiant la llei de la gravetat en un dels números estrella de *Kooza*, l'espectacle de Cirque du Soleil que l'11 de juliol s'estrena a Port Aventura.

Amb el seu número sobre el cable alt, aquests tres madrilenys han guanyat premis als festivals més importants del món, com el

perfectament il·lustrades instruccions (tot al Cirque du Soleil està previst i planificat)–, fan la seva entrada triomfal. Més que pujar les diminutes escales de corda, sembla que les volen. Ells s'enfilen i el públic aixeca el cap. Comença l'“encara més difícil” d'aquests funambulistes.

Primer són passejos per sobre del cable. Passos petits i decidits. Ràpids. Sense barra. Cap endavant i també cap enrere. Després vénen les lluites d'espasa, els salts, les bicicletes... “Som artistes i som professionals, això només ho pots fer si t'apassiona i si confies plenament en els companys”, diuen. Ells són germans i porten tota la vida junts. Sempre d'un costat a l'altre sota una capa: “Si un té un mal dia ho notem des del primer minut, per com es mou, per com camina, per com salta..., però la concentració està per damunt de tot i afortunada-

Acumulen els premis més prestigiosos; el seu espectacle ha triomfat al festival de Moscou, a Nova York o a Montecarlo

de Moscou, el de Nova York o el de Montecarlo. Va ser allà on els va veure un observador del Cirque du Soleil. La companyia canadenca va obrir les seves portes de bat a bat a aquest circ en estat pur en què militen els Quirós però exigien exclusivitat. I després de diversos intents, finalment Vicente, Roberto i Àngel van accedir i van firmar el 2007, quan el Cirque du Soleil va idear *Kooza*.

“Cal tenir coratge i una disciplina molt forta, no sortim de festa, no bevem, no fumem, ens cuidem...”, explica Vicente. Coratge i disciplina. Coratge i disciplina. Cada dia, siguin on siguin, a Melbourne, Miami, Tòquio o ben aviat a Salou, van una hora al gimnàs. També a nedar. Entrenen cada dia. També una hora abans de començar l'espectacle i també mitja hora abans del seu número, i després... A pujar.

Els dos cables paral·lels, l'un damunt de l'altre, creuen en diagonal l'escenari. Amb les seves botes fins al genoll, el seu espectacular vestit blanc i un estrident maquillatge –ells mateixos es pinten la cara seguint les detallades i

ment mai no ha passat res”, diu Vicente, el més més llançat. “Sóc el més boig”, reconeix. I també el més gran. Aquest cos atlètic i fibrós amaga 52 anys. Tampoc Àngel i Roberto no aparenten els 50 i 45 anys. “Hi haurà un dia en què m'hauré de retirar, però ara encara em sento molt fort físicament”, diu. I quan es retiri, vol muntar un restaurant mexicà a Espanya.

La resta de l'elenc del Soleil: contorsionistes, equilibristes, trapezistes, pallassos, músics... tracten amb respecte els Quirós. “Aquí tots som iguals”, assegura Vicente. Però ells són els veterans. Dels quaranta artistes (de 17 països) que surten a *Kooza* només deu hi són des del primer dia. Com ells. I això no exclou que hagin col·laborat com el que més en la iniciativa dels artistes de fa unes setmanes per comprar una taula de ping-pong col·lectiva. I que en gaudeixin com nens. Els Quirós també han demostrat la seva habilitat en aquest joc.

“El Cirque du Soleil juga en la primera divisió del circ; això és molt professional; i nosaltres

SAMUEL SÁNCHEZ

som els jugadors. Cada tres mesos ens fan una revisió mèdica, ens controlen el pes...”, expliquen. No s'imaginaven cap altra vida i se senten ben pagats: “Tenim tot el que volem”. A tots tres els agradaria veure els seus fills treballar al circ, encara que diuen que no ho imposaran. “Que facin el que els agradi i que siguin bons en allò que escullin”, diuen. Això ho té clar Àngel, que amb dotze anys va jugar amb els alevins del Reial Madrid: “Vaig fer dos gols i Paco Gento va voler fitxar-me; va arribar a enviar sis cartes als

meus pares”, explica. Però el seu pare mai no l'hi ho va dir. Es va assabentar de les missives i de la seva admissió al club dels seus somnis (encara ara) sis anys després. Quan ja era massa tard.

Tots tres van créixer al barri d'Embajadores, a Madrid. I un dia el seu pare (trapezista ell; la seva mare, cantant de flamenc) va dir allò d'“ara a assajar de debò”. Lluny queda el debut amb el cable baix al circ Australia de Vicente i Àngel: va ser el 1978 amb la seva germana Nieves (que va estar amb ells fins que es va casar

En equip. Àngel, Vicente i Roberto (d'esquerra a a dreta), de 50, 52 i 45 anys, entrenen intensament cada dia; a més de coratge, el seu número requereix força i precisió

el 1989). La seva carrera no feia més que començar. Un any després, Àngel i Nieves van debutar amb un fil alt al circ Australia. El 1980 es van incorporar al circ Mundial i poc després s'hi va sumar Roberto. Van treballar al circ Scot a Suècia, a l'American Circus, de Enis Togni, i després, al famós circ Ringling dels Estats Units, país on, entre una cosa i l'altra, van viure 16 anys.

I entre gira i gira s'han casat amb artistes de circ (la dona d'Àngel, per exemple, se suspenia penjada dels cabells). I després elles s'han retirat per cuidar les criatures. Les de Vicente, Leila i Chanel, de 14 i 12 anys, van a l'es-

El seu número és un dels més aplaudits de 'Kooza', que es podrà veure tot l'estiu a Port Aventura

cola al mateix Cirque du Soleil, que segueix l'ensenyament bilingüe (en francès i anglès) del Canadà. En canvi, els tres fills d'Àngel segueixen el curs escolar a casa.

El Cirque du Soleil és com una petita ciutat, habitada per artistes, tècnics de tot tipus, cuiners, modistes, professors... Encara que dormen en apartaments o en hotels (segons la ciutat on recalen), la vida discorre entre aquestes carpes (que ocupen unes tres hectàrees de terreny). Darrere de la principal, hi ha la dels artistes, el *backstage*, on els germans Quirós i la resta entrenen diàriament i on, una vegada a la setmana, Terry Baker, la directora artística, els reuneix tots a la *red carpet*. "S'hi diu tot..., si cal polir alguna cosa, si cal cuidar una mica més la dieta, si cal presentar a algú nou...", explica Vicente. Són una gran família nòmada amb gent de totes les nacionalitats imaginables. D'aquí quinze dies, tot s'empaquetarà en camions. La ruta continua. El malenconiós protagonista de *Kooza* –en sànscrit significa *bagul*– obrirà la capsa de color, de màgia i de circ en estat pur a Port Aventura el proper 11 de juliol, i allà es quedarà l'espectacle fins al 30 d'agost. L'espectacle és un esclat d'energia que recupera l'essència del circ.

"No veiem l'hora de ser a Tarragona, de menjar bé... De tornar a casa!", diuen. La seva mare, de 72 anys, ja prepara la paella.

MATT BEARD

la cort celestial

MARIÀNGEL ALCÁZAR

JAVIER LIZÓN / EFE

Els Reis i el Príncep, dijous passat, abans de rebre a la Zarzuela el president de Panamà

Descensos lliures

El Rei sembla que ha posat la directa. Des que dies abans de Setmana Santa va recuperar l'activitat pública amb la seva gira per diversos països del Golf, la seva agenda a Espanya ha tornat als nivells de fa dos anys. Dilluns torna a Barcelona, on ja va estar el passat dia 21: dues visites en deu dies. El Rei assistirà al dinar de benvinguda als participants del 49è congrés de la Federació Internacional d'Esquí que se celebrarà a l'hotel Juan Carlos I, l'establiment promogut per un grup d'inversors saudites que es va inaugurar el 1992 amb motiu dels Jocs Olímpics.

Joan Carles va haver d'abandonar la pràctica de l'esquí fa ja diversos anys per les seqüeles d'alguns accidents, però durant dècades va ser el seu esport favorit. D'això en sap molt un dels amfitrions del Rei en el congrés de Barcelona: Eduardo Roldán, president de la Federació Espanyola d'Esports d'Hivern, i director de l'estació de Candanchú al llarg de més de quatre dècades, encara que la seva gestió es va qüestionar els últims anys abans de jubilar-se el 2013.

El Rei i Eduardo Roldán mantenen una llarga relació d'amistat des que es van conèixer fa més de cinquanta anys, arran del fet que el llavors príncep Joan Carles anés a Candanchú a perfeccionar la pràctica de l'esquí alpí. Des d'aleshores, Roldán s'ha encarregat d'ensenyar a esquiar tots els membres de la família reial, inclosa la princesa Leticia. L'hivern previ al casament reial, l'aleshores promesa del Príncep es va posar en mans de Roldán perquè l'entrenés en la pràctica esportiva. Es deia llavors que Joan Carles havia confiat al seu amic Roldán que tant li feia de quina dinastia descendissin els seus

fills polítics, però que el que no tolerava és que no sabessin descendir per una pista d'esquí.

Segons Eduardo Roldán, a Letizia Ortiz se li endevinava el caràcter per la seva manera d'aprendre a esquiar. En una entrevista concedida a *DiarioVasco.com*, poc després de donar classes a Leticia a Candanchú, Eduardo Roldán va dir d'ella: "Té una coordinació física boníssima i un sentit de l'equilibri extraordinari. A més, encara que no és gaire forta, domina molt bé la seva massa corporal. En l'aspecte psicològic, demostra una ment molt equilibrada i una capacitat d'imitació molt forta. I a més, la seva ambició de saber i de superar-se és tremenda". La Princesa va complir amb el seu pla de formació precasament però en els últims deu anys no se l'ha vist aplicar les seves habilitats a la pista.

ESTRATÈGIA PARTICULAR

Els Prínceps d'Astúries van acabar el dia del seu desè aniversari de casament amb una sortida que va preparar Leticia per afegir el seu toc personal a la jornada. Després de penjar en el Twitter oficial, @CasaReal, unes fotos dels Prínceps i les seves filles, i visitar a Toledo l'exposició del Greco, Felip i Leticia es van reservar la nit per a ells. El pla va consistir en un passeig per les instal·lacions de l'antic escorxador de Madrid, convertit en un centre d'art contemporani amb cineteca, sales d'exposicions i concerts i un restaurant informal. Al cinema, els Prínceps van assistir a la presentació d'una pel·lícula inèdita d'Orson Welles, *Too much Johnson* (muda i en blanc i negre) i després van compartir un sopar

a base de platets àrabs que van degustar en una taula comunitària de la Cantina. Tot pensat per donar la imatge d'una parella del més *cool*. Un pla ideat per la princesa Leticia, que té una estratègia pròpia de propaganda que no sempre coincideix amb la de la Zarzuela.

LA 'GAVIOTA' AL PALAU

Les gales i el protocol diplomàtic en tota la seva esplendor tornaran el 9 de juny al Palau Reial. El president de Mèxic, Enrique Peña Nieto, inicia d'aquí uns dies una visita d'Estat a Espanya tres anys després de la que va fer el llavors emir de Qatar, Hamad bin Khalifa al-Thani i la seva rutilant esposa (una de les tres que té), la xeica Mozah, de qui tants en lloen la bellesa, mentre que d'altres la veuen com la doble de Maria José Cantudo. Si la xeica dels turbants i els vestits d'alta costura adaptats als usos àrabs, va eclipsar el seu marit durant la seva visita a Madrid, que passarà amb l'esposa del president mexicà, Angélica Rivera, una exactriu de telenovelles molt popular a qui es coneix al seu país com *la Gaviota*, perquè així es deia el seu personatge a *Destilando amor*, el culebrot que la va encimbellar a la fama.

Angélica Rivera i Enrique Peña Nieto, considerat el Luis Miguel de la política, es van casar el 27 de novembre del 2010, després de més d'un any de festeig, quan el llavors governador de l'estat de Mèxic es postulava a president del país. Una xutada de popularitat per al polític que el 10 de gener del 2007 va enviar de la seva primera esposa, Mónica Petrelini, morta en estranyes circumstàncies.